

AVIZ
referitor la proiectul de Lege privind
Codul de procedură civilă

Analizând proiectul de Lege privind Codul de procedură civilă, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.30 din 25.02.2009,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Proiectul Codului de procedură civilă cuprinde 1085 de articole, sistematizate în 7 cărți, divizate în titluri, acestea în capitole iar capitolele în secțiuni. Redactarea și adoptarea proiectului Codului de procedură civilă reprezintă unul dintre obiectivele stabilite în Capitolul 23 - Justiție și politici anticorupție din Programul de guvernare 2009-1012.

Necesitatea elaborării și adoptării unui nou Cod de procedură civilă este generată de adaptarea normelor procedurale în materie civilă la realitățile economice, sociale, politice și legislative existente în prezent. După cum se menționează în Expunerea de motive, actualul sistem procedural reglementat de Codul de procedură civilă aflat în vigoare, supus unor frecvente intervenții legislative asupra diferitelor instituții, a condus la o aplicare și interpretare neunitară, lipsită de coerență, a legii de procedură civilă, cu repercusiuni asupra duratei, eficienței și finalității actului de justiție. Totodată, de-a lungul timpului, între disfuncțiile majore ale justiției din România, cel mai aspru criticată a fost lipsa de celeritate în soluționarea cauzelor, cu toate neajunsurile decurgând din aceasta. Dat fiind că procedurile judiciare s-au dovedit adesea greoaie, formaliste, costisitoare și de lungă durată, s-a conștientizat faptul că eficacitatea administrării actului de justiție constă

în mare măsură și în celeritatea cu care drepturile și obligațiile consfințite prin hotărâri judecătorești intră în circuitul civil, asigurându-se astfel stabilitatea raporturilor juridice deduse judecății.

Apreciem că proiectul noului Cod de procedură civilă corespunde tezelor prealabile aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1527/2007 și, totodată, este o inițiativă legislativă extrem de utilă.

Proiectul Codului de procedură civilă face parte din categoria legilor organice, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că un proiect similar a fost transmis Consiliului Legislativ de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.237 din 19.11.2008, fiind formulat avizul favorabil, cu observații propuneri, nr.1507/26.11.2008. Având în vedere că unele observații și propuneri din aviz nu au fost însușite de inițiator, le reiterăm.

3. Semnalăm că, potrivit **art.1 alin.(1)**, „Codul de procedură civilă al României stabilește regulile de competență și de judecare a **cauzelor civile**, precum și cele de executare a hotărârilor instanțelor și a altor titluri executorii, în scopul înfăptuirii **justiției în materie civilă**.” Prin **materie civilă** se înțelege, potrivit **art.2 alin.(3)**, „orice raport de drept privat și de drept public, cu excepția celor supuse legii penale, dacă prin lege nu se dispune altfel.” Principalele norme în domeniul dreptului privat sunt reglementate prin Codul civil. În prezent, se află în lucru la Ministerul Justiției amendamentele la proiectul Codului civil, care fusese adoptat de Senat la data de 13 septembrie 2004.

Proiectul Codului de procedură civilă reglementează proceduri pentru raporturile de drept civil, patrimoniale și/sau nepatrimoniale, stabilite între persoane fizice sau persoane juridice, norme și soluții preconizate în proiectul Codului civil. De altfel, în Secțiunea a 5-a din Expunerea de motive se precizează că adoptarea proiectului noului Cod de procedură civilă impune promovarea unei legi pentru punerea în aplicare a acestuia. Legea de aplicare va trebui să fie agregată/corelată cu Legea de punere în aplicare a noului Cod civil, astfel încât aceste două importante acte normative - corelate între ele - să intre în vigoare în același moment.

Urmare a celor ce preced, recomandăm discutarea concomitentă a celor două proiecte în Camerele Parlamentului.

4. Semnalăm că, potrivit prevederilor art.34 alin.(4) din Legea nr.24/2000, **redactarea textelor se face prin folosirea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română**. Textul proiectului Codului de procedură civilă abundă însă termeni utilizați în vechiul cod în

vigoare, dar care în prezent reprezintă formulări arhaice. Astfel, sunt utilizate expresii precum „în fața instanței”, „identificat în chip lămurit”, „se va face arătare”, „afară de acelea”, „a rămas în nelucrare”. De asemenea, constatăm și utilizarea unor termeni care nu au corespondent în limba română, precum „neavocat”.

Totodată, menționăm că proiectul analizat nu respectă prevederile art.36 alin.(2) din Legea nr.24/2000, potrivit cărora **verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă**, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispozițiilor.

II. Observații cu privire la Titlul preliminar

1. La **art.2 alin.(2)**, recomandăm eliminarea sintagmei „De asemenea”, deoarece este improprie stilului normativ.

Formulăm această observație și pentru **art.11 alin.(3)** și **art.20 alin.(2)**.

2. La **art.10**, dispoziția propusă trece dincolo de prevederea constituțională a dreptului la justiție, impunând o obligație generală de sprijinire a realizării justiției, sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare și, dacă e cazul, a unor daune interese. Indiscutabil că atunci când o persoană are cunoștință sau deține un element care poate servi cauzei, aceasta poate fi obligată de instanță să sprijine realizarea actului de justiție, dar extinderea acestei obligații în sarcina tuturor persoanelor este excesivă, motiv pentru care propunem revvederea sa.

III. Observații cu privire la Cartea I - Dispoziții generale

1. La **art.29 alin.(3)**, apreciem că, pentru un spor de rigoare în exprimare, ar trebui definită noțiunea de „capăt de cerere”.

2. La normele care compun **Titlul II Participanții la procesul civil**, semnalăm că inițiatorul reglementează direct doar unul dintre participanți, și anume judecătorul, fără ca, în prealabil, să specifice care sunt aceștia. Ca urmare, pentru claritatea exprimării, apreciem că trebuie introdus un articol în care să fie prevăzuți participanții la procesul civil, și anume judecătorul, părțile și Ministerul Public.

3. La **art.40 alin.(2)**, pentru claritatea normei, apreciem că trebuie definită expresia „parteneri de viață necăsătoriți” sau, eventual, să se trimită la actul normativ care reglementează această formă de coabitare.

4. La **titlul Secțiunii a 5-a din Titlul II Participanții la procesul civil**, Capitolul II Părțile, precum și la **art.86 alin.(1)**, menționăm că norma face trimitere la legea specială care reglementează asistența judiciară. Semnalăm că reglementarea acestei materii este realizată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/2008 privind ajutorul

public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.193/2008. Ca urmare, este necesară corelarea din punct de vedere terminologic.

5. La **art.137 alin.(1)**, având în vedere că în anumite situații, competența instanței este stabilită în funcție de cuantificarea pretenției care face obiectul cererii, *ad valorem*, recomandăm completarea normei cu precizarea și a valorii pretenției.

Pentru rigoarea exprimării și pentru corelare cu art.13 alin.(2), recomandăm înlocuirea sintagmei „motivele cererii” prin expresia „precizarea motivelor în fapt și în drept pe care se întemeiază cererea”.

Totodată, semnalăm că exprimarea este eliptică, deoarece nu se precizează cine semnează cererea, fiind necesară completarea corespunzătoare a normei. Această observație o formulăm și pentru **art.183 lit.f)**.

6. La **art.143 alin.(2)**, semnalăm că, potrivit art.152 la care se face trimitere, dovada de înmânare, procesul-verbal și înștiințarea sunt modalități alternative de comunicare. Ca urmare, pentru a reflecta caracterul alternativ al modalităților de comunicare a actului procedural de citare, trebuie înlocuită conjuncția copulativă „și” prin conjuncția disjunctivă „sau”. Formulăm prezenta observație și pentru **alin.(4)**.

La **alin.(6)**, recomandăm ca, pentru a certifica comunicarea citațiilor și a altor acte de procedură prin poștă electronică, să se utilizeze și semnătura electronică. Formulăm prezenta observație, *mutatis mutandis*, și pentru **art.559 alin.(1)**, referitor la înștiințarea părților cu privire la măsurile luate de tribunalul arbitral.

7. La **art.144 alin.(1) pct.9**, recomandăm dezvoltarea normei și realizarea unei circumstanțieri mai precise a sintagmei „militari încazarmați”, deoarece în prezent, potrivit prevederilor art.3 alin.(2) din Legea nr.446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, „serviciul militar se îndeplinește în următoarele forme:

- a) activ;
- b) alternativ;
- c) în rezervă”.

Apreciem că norma referitoare la citarea la unitate a persoanelor care îndeplinesc un serviciu militar este aplicabilă doar în situația declarării mobilizării generale sau a stării de război sau a instituirii stării de asediu.

Formulăm prezenta observație și pentru **art.172 alin.(2)** și **art.218 alin.(3)**.

8. La art.147 alin.(2), apreciem că simpla alegere a părții de a îi fi comunicate toate actele procedurale la căsuța poștală, alegere care nu este însoțită și de înștiințarea instanței cu privire la aceasta, nu asigură eficiența normei. Propunem revederea textului.

9. La art.167 alin.(1), având în vedere că, potrivit Titlului II al Cărții I, atât părțile, cât și judecătorul și/sau, după caz, procurorul, sunt participanți la procesul civil, pentru o exprimare sintetică, recomandăm reformularea normei în partea de debut, astfel:

„(1) Nulitatea absolută poate fi invocată de **oricare participant la proces**, în orice ...”.

IV. Observații cu privire la Cartea a II-a - Procedura contencioasă

1. Pentru similitudine cu modalitatea de reglementare a procedurii necontencioase, recomandăm inserarea unui nou articol înaintea articolului 181, în care să fie precizat domeniul de aplicare.

2. La art.193 alin.(2), menționăm că, potrivit art.47 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă textul unui alineat conține enumerări prezentate distinct, acestea se identifică prin utilizarea literelor. Pe cale de consecință, este necesară marcarea enumerărilor acestui alineat prin litere mici, delimitate în partea dreaptă printr-o paranteză, nu prin cifre arabe.

Formulăm aceeași observație pentru toate situațiile similare din cadrul Cărții a II-a.

3. La art.216 alin.(1), semnalăm că, potrivit art.20 alin.(1), „judecătorul va recomanda părților soluționarea amiabilă a litigiului **prin mediere**, potrivit legii speciale”. Propunem corelarea normelor, cu precizarea distincției între **procedura medierii** prevăzute de lege și **împăcarea părților** și, adaptând, corespunzător, denumirile marginale ale celor două articole.

4. La art.255, pentru un spor de rigoare în exprimare și pentru unitatea terminologică cu Legea nr.455/2001 privind semnătura electronică, trebuie înlocuită sintagma „înscris pe suport electronic” prin „înscris în formă electronică”. Formulăm această observație și pentru **art.270**. Oricum, problema necesită o reflecție aprofundată, pentru că înscrisul în formă electronică este cel care poartă semnătura electronică, ceea ce este cu totul altceva decât înscrisul clasic, stocat, fixat numai pe un suport electronic, adică altul decât un suport material.

Totodată, pentru aceleași considerente, la **art.256 alin.(2)**, recomandăm reformularea, astfel:

„(2) Înscrisul în formă electronică căruia i s-a încorporat, atașat sau i s-a asociat logic, în condițiile legii, o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat nesuspendat sau nerevocat la momentul respectiv și generată cu ajutorul unui dispozitiv securizat de creare a semnăturii electronice, este asimilat, în ceea ce privește condițiile și efectele sale, înscrisului sub semnătură privată”.

5. Având în vedere că obiectul prezentului proiect este codificarea, ceea ce presupune, potrivit prevederilor art.17 din Legea nr.24/2000, reunirea într-o structură unitară a reglementărilor dintr-un anumit domeniu sau dintr-o anumită ramură de drept, este de apreciat dacă dispoziții referitoare la înscrisurile în formă electronică sau la regimul juridic al actelor notariale în format electronic nu ar trebui să fie preluate din Legea nr.455/2001 privind semnătura electronică precum și din Legea nr.589/2004 privind regimul juridic al activității electronice notariale.

6. La **art.287 alin.(2) teza a doua și art.288 alin.(2)**, semnalăm că se instituie paralelisme legislative cu norma propusă la **art.250 alin.(2)**.

7. La **art.292 alin.(1)**, apreciem că exprimarea este eliptică, fiind necesară inserarea sintagmei „falsul constând în” după expresia „că acesta este fals,” și eliminarea prepoziției „prin”.

8. La **art.399 alin.(1) pct.2**, apreciem că acesta nu poate reprezenta un caz de suspendare voluntară a procesului, deoarece, spre deosebire de ipoteza prevăzută la **art.399 alin.(1) pct.1**, unde întâlnim o acțiune expresă a părților, care solicită suspendarea, în această ipoteză este vorba despre o inacțiune a părților. Propunem revederea normei.

9. La **art.404 alin.(1)**, pentru o exprimare specifică stilului normativ, recomandăm înlocuirea expresiei „a rămas în nelucrare” printr-o expresie sinonimă. Această recomandare o formulăm și pentru **art.411**.

V. Observații cu privire la Cartea a III-a - Procedura necontencioasă

1. La **art.513 alin.(1)**, întrucât proiectul nu realizează o clasificare a competenței, ci operează, la **art.121**, cu distincția între **necompetență** de ordine publică sau **de ordine privată**, sugerăm să se renunțe la precizarea „chiar dacă este de ordine privată”, mai ales că este aplicabil principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*.

2. La **art.522 alin.(2)**, sugerăm a se analiza dacă ipoteza avută în vedere de text se încadrează în vreuna din **infracțiunile de fals stabilite în cadrul proiectului Codului penal** promovat împreună cu proiectul Codului de procedură penală și cu prezentul proiect, pentru a fi aplicabilă sancțiunea respectivă.

VI. Observații cu privire la Cartea a IV-a - Despre arbitraj

1. La **art.524 alin.(3)**, pentru evitarea unei exprimări eliptice, recomandăm înlocuirea expresiei „în obiectul lor” prin sintagma „în obiectul lor de activitate”, chiar dacă astfel intervine o repetare în cadrul textului.

2. La **art.526 alin.(2), (3) și (4)**, pentru respectarea prevederilor art.35 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora în limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni, propunem să se opteze pentru unul sau altul din termenii utilizați: norme sau reguli, în speță fiind recomandabil „reguli”.

3. La **art.533 alin.(2)**, pentru folosirea unui limbaj modern, recomandăm înlocuirea expresiei „litigiu ivit” prin „litigiu intervenit”.

4. La **art.540 alin.(3)**, având în vedere că alin.(2) face vorbire despre invitația pe care partea care vrea să recurgă la arbitraj o face celeilalte părți, recomandăm ca, pentru unitate terminologică, să se înlocuiască expresia „În comunicare” prin sintagma „În invitația prevăzută la alin.(2)”.

Pe cale de consecință, în toate situațiile similare, acolo unde este cazul, urmează a se folosi termenul „invitație”, în loc de „comunicare”.

5. La **art.550 alin.(2)**, pentru o exprimare adecvată stilului normativ, propunem înlocuirea sintagmei „prevăzut de art.549” prin sintagma „prevăzut la art.549”.

Reiterăm propunerea pentru toate situațiile asemănătoare din cadrul Cărții a IV-a.

6. La **art.553 alin.(1) lit.a)**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem ca textul să fie compact, nu diferențiat în alineate.

7. La **art.563 alin.(2)**, propunem înlocuirea expresiei „rămân aplicabile” prin sintagma „se aplică în mod corespunzător”, care se uzitează în astfel de situații și care, de altfel, este folosită în mod corect la art.575 alin.(4) și art.593.

Propunerea este valabilă pentru toate situațiile asemănătoare din cuprinsul cărții de față.

8. La art.567 alin.(2), întrucât alin.(3) al art.540, la care trimite textul, nu face altceva decât să stabilească conținutul invitației prevăzute la alin.(2) al aceluiași articol, propunem ca trimiterea să se realizeze doar la acest din urmă alineat.

9. La art.576 alin.(1), sugerăm a se reflecta asupra eventualității redării cu titlu exemplificativ a enumerării pe care o realizează textul, constând în eliminarea conjuncției „și” din cadrul expresiei „precum și onorariile arbitrilor”, întrucât onorariile arbitrilor, cheltuielile de administrare a probelor, cheltuielile de deplasare a părților, arbitrilor, experților, martorilor par a se încadra în categoria largă a cheltuielilor pentru organizarea și desfășurarea arbitrajului. În susținerea acestei idei avem în vedere și dispozițiile comune, și anume art.438 alin.(1), potrivit căruia cheltuielile pentru desfășurarea procesului constau inclusiv în onorariile avocaților, experților, sumele convenite martorilor pentru deplasare, cu care ar trebui să existe o similitudine de reglementare.

10. La art.592, propunem înlocuirea sintagmei „Acțiunea în anulare va fi depusă” prin formularea „Acțiunea în anulare va fi **introdusă**”, care este mai adecvată în context.

VII. Observații cu privire la Cartea a V-a - Despre executarea silită

1. Cartea a V-a a proiectului Lege privind Codul de procedură civilă urmărește sistematizarea de o manieră riguroasă a materiei executării silite, în vederea asigurării executării prompte și efective a titlurilor executorii, și este structurată pe trei titluri - Titlul I *Dispoziții generale*, Titlul II *Urmărirea silită asupra bunurilor debitorului*, Titlul III *Executarea silită directă*.

Dintre normele cu caracter de noutate, amintim: consacrarea, în mod expres, a principiului respectării dreptului la un proces echitabil și în faza executării silite, precum și a răspunderii statului pentru repararea prejudiciului suferit din cauza neîndeplinirii obligațiilor ce îi incumbă; renunțarea la noțiunea de hotărâre irevocabilă și delimitarea clară a categoriilor de hotărâri - definitive și executorii; redefinirea sferei actelor organelor de executare săvârșite în cursul executării silite; includerea în categoria bunurilor insesizabile în mod absolut și a obiectelor indispensabile persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii bolnavilor, precum și a amintirilor personale și de familie; reglementarea riguroasă a modalităților de valorificare a bunurilor

mobile supuse executării silite; instituirea unor dispoziții privind cererea de urmărire silită, încuviințarea urmăririi, notarea începerii urmăririi silite și atunci când dreptul de proprietate nu este intabulat pe numele debitorului, ci numai înscris provizoriu.

2. Unele dintre observațiile formulate anterior de Consiliul Legislativ, în avizul nr.1507/26.11.2008, cu privire la dispozițiile **Cărtii a V-a** a proiectului Codului de procedură civilă, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.237 din 19.11.2008, au fost avute în vedere și însușite în prezentul proiect de lege.

3. Referitor la **art.602**, observăm că acesta cuprinde o prevedere de principiu, potrivit căreia „*executarea silită a oricărui titlu executoriu ... se realizează numai de către executorul judecătoresc, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel*”. Presupunând că au fost avute în vedere legi speciale noi, ulterioare intrării în vigoare a prezentului proiect de cod, ar însemna că dispozițiile din legi speciale referitoare la executarea silită, ar fi invalidate *ab initio*, pierzându-se din vedere rațiunea pentru care o lege specială este edictată, și anume existența unor circumstanțe care nu se încadrează în sfera generalului, și necesită o reglementare aparte. În plus, printr-un act normativ cu aceeași forță juridică, oricând se poate recurge la modificarea expresă sau implicită a textului amintit. Prin urmare, propunem reconsiderarea textului.

4. În ceea ce privește **art.617**, referitor la **punerea în executare a unei hotărâri judecătorești executorii care poate fi însă atacată cu apel sau recurs**, semnalăm că reglementarea propusă îl defavorizează, în mod evident, pe debitor. Acesta, în eventualitatea în care titlul executoriu este, ulterior, modificat sau desființat, deși are dreptul de a fi repus în situația anterioară, fiind aplicabile dispozițiile privitoare la întoarcerea executării, se poate găsi în fața unui creditor - devenit debitor -, lipsit de bunuri ce pot face obiectul executării silite.

Din aceste rațiuni, propunem ca textul să fie completat cu dispoziții referitoare la **obligativitatea depunerii unei cauțiuni de către creditorul care dorește să pună în executare o hotărâre judecătorească executorie ce poate fi atacată cu apel sau recurs, cauțiune care, dacă titlul nu este modificat sau desființat, ar urma să-i fie restituită, după momentul rămânerii definitive a hotărârii**. De o manieră similară, este reglementată, necesitatea depunerii unei cauțiuni, la art.436, în cazul hotărârilor judecătorești date cu executare provizorie, și la art.694 alin.(2)-(4), în ceea ce privește suspendarea executării.

5. Pentru asigurarea unității terminologice, propunem ca în ceea ce privește cauțiunea să se opteze între „plata” , „depunerea” și „darea” acesteia, întrucât, spre exemplu, la art.436 alin.(1) teza finală, se face vorbire despre *plata unei cauțiuni*, la art.649 alin.(1), despre *depunerea sau consemnarea oricărei sume* în scopul participării la desfășurarea, potrivit legii, a executării silite, la art.694 alin.(2), despre *depunerea, în prealabil, a unei cauțiuni*, la art.694 alin.(7) teza I, regăsim formularea „*s-a plătit cauțiunea*”, iar în cadrul tezei finale, „*cauțiunea depusă*”, pe când, la art.720 alin.(3) și art.1001 alin.(1), întâlnim exprimarea „*darea unei cauțiuni*”.

6. Referitor la art.674 alin.(1), întrucât pornirea executării se face, la inițiativa creditorului, care adresează o cerere executorului competent și avansează și sumele necesare executării (art.648), inclusiv onorariul executorului (care se va recupera de la debitor), este necesar să se prevadă și o sancțiune pentru executorul care, la cererea părții interesate, refuză să constate perimarea executării. O sancțiune asemănătoare, incluzând repararea prejudiciului cauzat, este prevăzută la art.695 alin.(7), al cărui text îl redăm:

„(7) În cazul în care constată refuzul nejustificat al executorului de a începe executarea silită sau de a îndeplini un act de executare silită ori de a lua orice altă măsură prevăzută de lege, instanța de executare va putea obliga executorul, prin aceeași hotărâre, la plata unei amenzi judiciare de la 1000 lei la 7000 lei, precum și, la cererea părții interesate, la plata de despăgubiri pentru paguba astfel cauzată.”

7. La art.702, considerăm că textul lit.e) ar trebui redactat de o manieră similară art.703 alin.(1), cel puțin în privința tablourilor personale sau de familie. Nu se poate nega că o anumită persoană poate fi proprietar al unui număr mai mare sau mai mic de tablouri, pe care le consideră personale sau de familie, după cum nici că anumite scrisori sau fotografii pot avea o valoare mai mare decât tablourile. Astfel, asemenea bunuri, într-o anumită măsură, ar putea face obiectul urmăririi silite, doar în lipsa altor bunuri urmăribile și numai pentru obligații de întreținere, chirii, arenzi sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor.

8. La art.773, precum și în toate situațiile în care se face referire la „administrator-sechestru”, recomandăm să se utilizeze o expresie care să fie adecvată exprimării în limba română, spre exemplu „administrator de sechestru”.

9. Întrucât propunerea anterioară a Consiliului Legislativ cu privire la reformularea **titlului Secțiunii a 2-a** (cuprinzând art.791-797) a Capitolului II *Urmărirea imobiliară*, din Titlul II *Urmărirea silită asupra bunurilor debitorului* a fost însușită, iar actualul titlu este „**Pornirea, încuviințarea, publicitatea și suspendarea urmării imobiliare**”, este necesară evidențierea modificării și în cadrul *Cuprinsului* proiectului de lege.

10. În mod similar, observația din avizul nr.1507/26.11.2008 pentru **art.807 alin.(1)**, în cadrul căreia recomandam înlocuirea formulării învechite „prețuirea” imobilului prin termenul „**evaluarea**”, a fost preluată. Cu toate acestea, deși am precizat că observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cuprinsul proiectului, aceeași exprimare învechită o întâlnim, spre exemplu, la **alin.(5) și (6) ale art.807**, texte unde se face vorbire despre înscrisuri ce pot servi *pentru prețuirea (respectiv, în vederea prețuirii) imobilului*”. De aceea, reiterăm propunerea cu privire la înlocuirea termenului „prețuirea” prin echivalentul său „**evaluarea**”, atât în cadrul alineatelor amintite, cât și în celelalte cazuri asemănătoare.

VIII. Observații cu privire la Cartea a VI-a - Proceduri speciale

1. La **art.886 alin.(4)**, întrucât alin.(3) la care textul face trimitere nu prevede un termen propriu-zis, propunem înlocuirea sintagmei „Neintroducerea cererii în termenele arătate în alin.(1) și alin.(3)” prin formularea „**Neintroducerea cererii cu respectarea prevederilor alin.(1) și alin.(3)**”.

2. La **art.894 alin.(2)**, propunem înlocuirea expresiei „rămân aplicabile” prin sintagma „se aplică în mod corespunzător”, care se uzitează în astfel de situații și care, de altfel, este folosită în mod corect la art.899 alin.(2).

Formulăm aceeași propunere pentru toate situațiile asemănătoare din cadrul Cărții a VI-a.

3. La **Cap.II**, întrucât conținutul Secțiunii I - Divorțul prin acordul soților nu se încadrează, din punct de vedere tematic, în acest capitol, intitulat „**Divorțul remediu**”, propunem revederea sistematizării conținutului său, în sensul reglementării distincte, sub forma unui capitol separat, a divorțului prin acordul soților, având, totodată în vedere și prevederile proiectului Codului civil, cu care prezentul proiect trebuie să se coreleze.

4. La **art.951 alin.(1)**, pentru evitarea confuziei cu teoria aparenței în drept, sugerăm reformularea sintagmei „stabilind că în favoarea reclamantului există aparența de drept”.

5. La **art.981**, pentru claritatea normei propuse, este necesară înlocuirea sintagmei „chiar dacă locatarul a părăsit imobilul sau contractul a încetat” prin formularea „**în cazul în care contractul a încetat, chiar dacă fostul locatar a părăsit imobilul**”.

6. La **art.982 alin.(1)**, întrucât locatarul, atâta vreme cât are această calitate, are dreptul de a folosi imobilul, nu se poate vorbi despre ocuparea, de către acesta, fără nici un drept a imobilului. De aceea, propunem folosirea expresiei „Fostul locatar”, utilizată, de altfel, în mod corect la art.979 alin.(1).

Formulăm aceeași observație pentru toate situațiile asemănătoare din cadrul prezentului titlu, acolo unde este cazul.

7. La **art.984**, pentru claritatea exprimării, propunem înlocuirea sintagmei „de la comunicarea acesteia” prin sintagma „de la **notificare**”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIEȘCU
